

Miloš Kratochvíl

Pes nám spadla

• Bláznivé básničky •

Ilustrovala Eva Sýkorová-Pekárková

Mladá fronta

117170

Text © Miloš Kratochvíl, 2000, 2001, 2002, 2003, 2012

Illustrations © Eva Sýkorová-Pekárková, 2012

ISBN 978-80-204-2690-1

Pes nám SPADLA

Pes nám SPADLA –
na mou DUŠI! NEPLETU si jména.
Poga SPADLA z otomanu
a Byla to fena.

PLŽ

Lidi, já mám plže,
ten, když leze, vrže.
A nedělá kolej!

Asi nemá olej.
Ať mi někdo vzkáže,
čímpak se plž maže.

PONORKA

„Holky, jsme tu namačkané
jako čísla v závorce,
tenhle výlet se mi nezdá...
Jsme my vůbec v ponorce?“
řekl hlásek tichý, dutý
jak tikání hodinek.

Kdo to mluví? Vždyť jsem koupil
jen krabičku sardinek...

AŽ JÁ BUDU VELKÝ

Až já budu velký,
budu chytat lelky
jako můj strýc Jiří,
co už chytil čtyři.

Na kanape lehnu,
tělem ani nehnu,
aby se mě lelek
ani trochu nelek.

POBLÁZNĚNÍ ŠNECI

Páni, to jsou věci,
zbláznili se šneci!

Za své domky se prý stydí,
chtějí bydlet jako lidi.
Kdoví, kam jim rozum ulít!
Vylezli ven ze svých ulit
a teďlezou po cestě,
která končí ve městě.
Místo domků chtějí taky
mít na zádech paneláky!

ZAJÍC V NEBI

Skočil zajíc do závěje,
zmizel v ní až po uši,
neví vůbec, co se děje,
kde se octnul, netuší.

Všude bílo bez lupení
a hrozně to zebe...
„Tohle můj pelíšek není,
to je asi nebe!“

Sluníčko se tomu směje,
smích mu tváře rozpálí,
když se směje, více hřeje –
a závěje roztály.

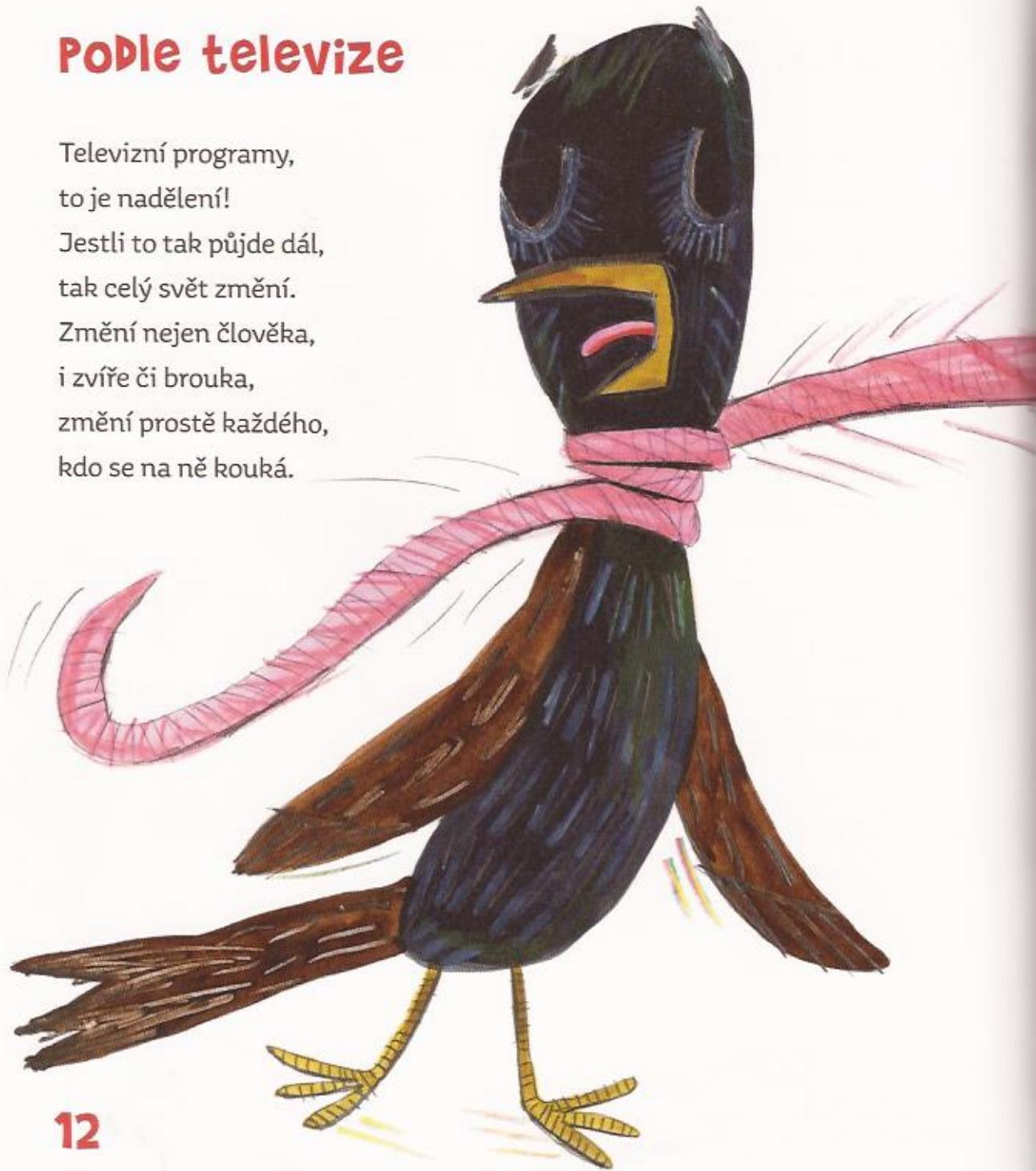
Zajíc jak přibitý hřeby
v kaluži pod mezi stál...
Ted' se chlubí, že byl v nebi
a že zpátky připlaval.

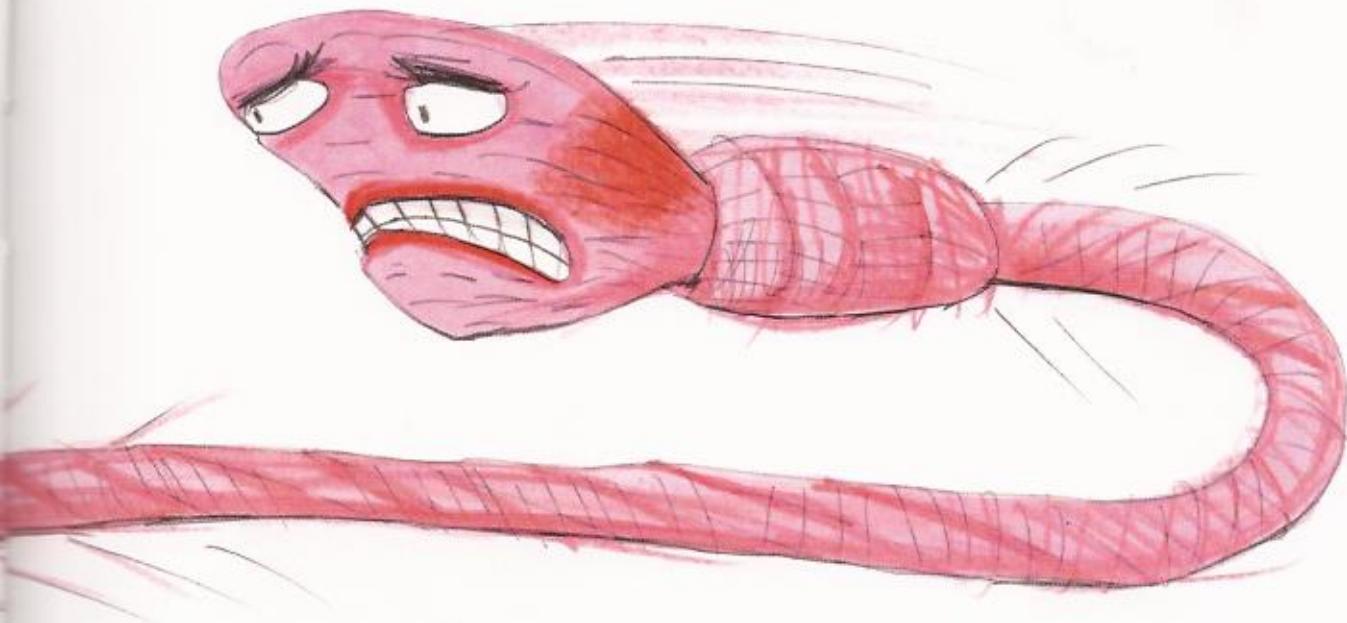

Podle televize

Televizní programy,
to je nadělení!

Jestli to tak půjde dál,
tak celý svět změní.
Změní nejen člověka,
i zvíře či brouka,
změní prostě každého,
kdo se na ně kouká.

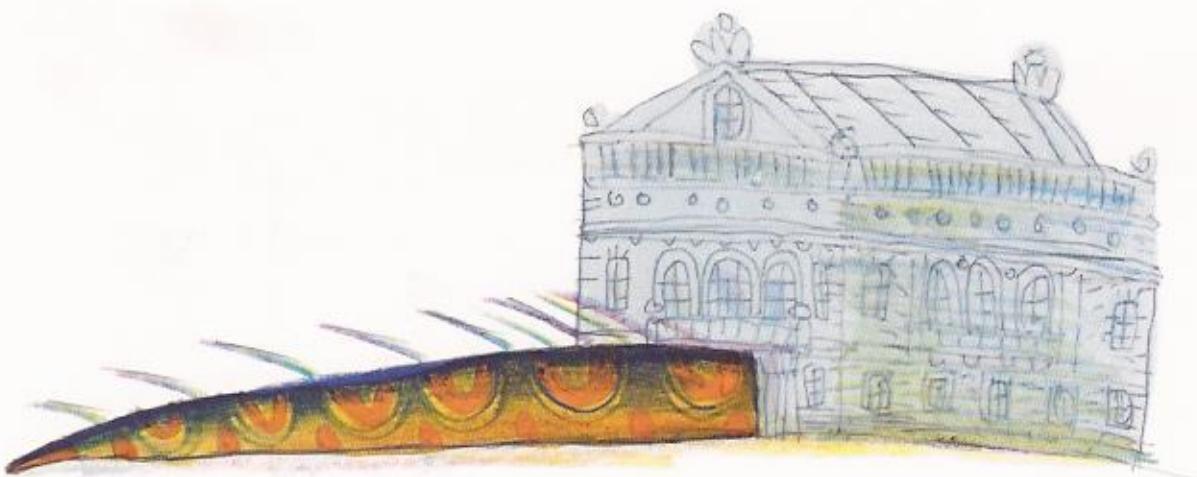

Špaček z budky sledoval
pořad Vařte s námi,
tak si chtěl dát žížalu
v želé s jahodami.
Žížala však viděla
spoustu akčních filmů
a to špaček netušil,
když k ní sletěl z jilmu.
Na záhonku vypukla
neskutečná rvačka,
v níž poprvé žížala
uškrtila špačka...

Had v Divadle

Jednou hada napadlo,
že navštíví divadlo.

Tam nastaly potíže,
neboť každý z nás ví, že
všechna řádná divadla
mají jenom sedadla.

A co s hadem, když jen leží?
Leží, atď jde nebo běží...
Pak jím svitlo: „Můj ty bože,
od čeho tu máme lóže?!"

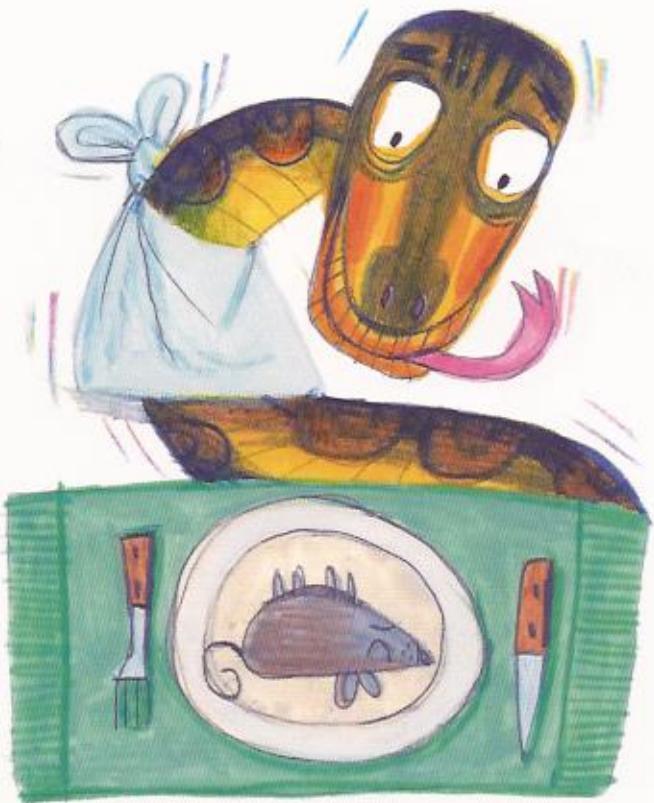
OBDivUji hady

Lituji veliké hady.
vím, že se svíjejí hlavy.

čtyři metry dlouhý had
jen tak nezažene hlavu!
I když něco uloví, půl těla dává hadovi.

OD SOBOTY DO PONDĚLÍ
trvá, než se nacpe celý!

OBDivUji hady,
že neumřou hady.

Kočkodán

Potkal kočkodán kočkofina,
nebyla s ním však žádná psina.
Potkal kočkodán kočkonora,
velice podivného tvora.
Zeptal se, kudy vede cesta
do jejich hlavního města.

Kočkonor řekl: „Dělám posla.
Právě teď jdu do Kočkoosla.“

Kočkodán zavrčel jak saň:
„Hlavní město je Kočkodaň!“

Mamutě

Mamutí máma mamutě
nutí: „Tak hajdy na kutě!“
Mamutě se na ni mračí:
„Když spím, tak mě všechno tlačí.
Záda, chobot i kolena...“
„To víš, je doba kamenná!“

Čtyři kočky

Žily čtyři černé kočky
v jednom starém domě,
čtyři patra byla pro ně,
páté patro pro mě.

V prvním patře bydlí kočka
s nejdelšími vousy
a ta druhá si celý den
brouskem drápky brousí.

Kočka ze třetího patra
pořád někde slídí
a ta čtvrtá chodí tiše,
jako když se stydí.

Co se děje v pátém patře?
Tam já mám svou skrýš!
Bojím se těch černých koček,
já jsem totiž myš.

KUP mi Pejska

Mně se stejská,
kup mi pejska!
Může být i mrňavý.

S pejskem budu
plašit nudu,
měnit smutek v legraci.

Být sám v domě
není pro mě –
samota mě nebabí.

Ať je hnědý
nebo šedý,
jen když bude štěkací!

Kočka leze dírou

Kočka leze dírou,
pes oknem –
štve nás to, div z toho
nezvoknem.

Když je okřikneme,
ještě láteří –
prý jim máme dát níž
kliku u dveří...

Raci

Poznal jsem, že všichni raci
mají smysl pro legraci.

Tím, jak jdou,
se vlastně vrací!

Jeden rak šel pozpátku
ze soboty do pátku!

Takže čas jim nejvíce běží,
když nelezou a jen leží.

S Bobry jen slušně

Říkám vám, je vrchol nevkusu
smát se bobrům kvůli předkusu.
Věřte mi, že se to nehodí,
zvláště když jedete na lodi.

Naštvaný bobr i s bobřicí¹
vám za trest prokousnou pramici,
takže s ní klesnete ke dnu,
což mrzí zejména v lednu.

Je marné hnát bobra k soudu.
Smí hlodat, co plave v proudu!
Navíc je o bobru známá věc,
že je to chráněný hlodavec.

Pavouk

Máš doma pro štěstí pavouka?
Ať s tebou na fotbal nekouká!
Nechtěj vědět, co se stane,
když se zblázní do kopané.

Oči mu toužebně zazáří
jen kvůli brance a brankáři,
vzdychá a snaží se pochopit,
kdo v brance napnul tu krásnou síť:
„Brankář je nejspíš druh pavouka,
sám si tu obří síť usouká –“

A pavouk, co dříve klidně spal,
ted' myslí jen a jen na fotbal.
Ve dne i v noci pak děší tě,
když se mu pověší do sítě
masařka, můra anebo mol,
huláká: „Už je tam gól, gól, gól!“

Špačci s Parapletem

Šli dva špačci po louce
s černým parapletem:

„I když svítí sluníčko,
dešťovky tím spletem.

Řeknou, že se blíží mrak,
mrak dešťové vody,

vylezou nám před zobák –
joj, to budou hody!“

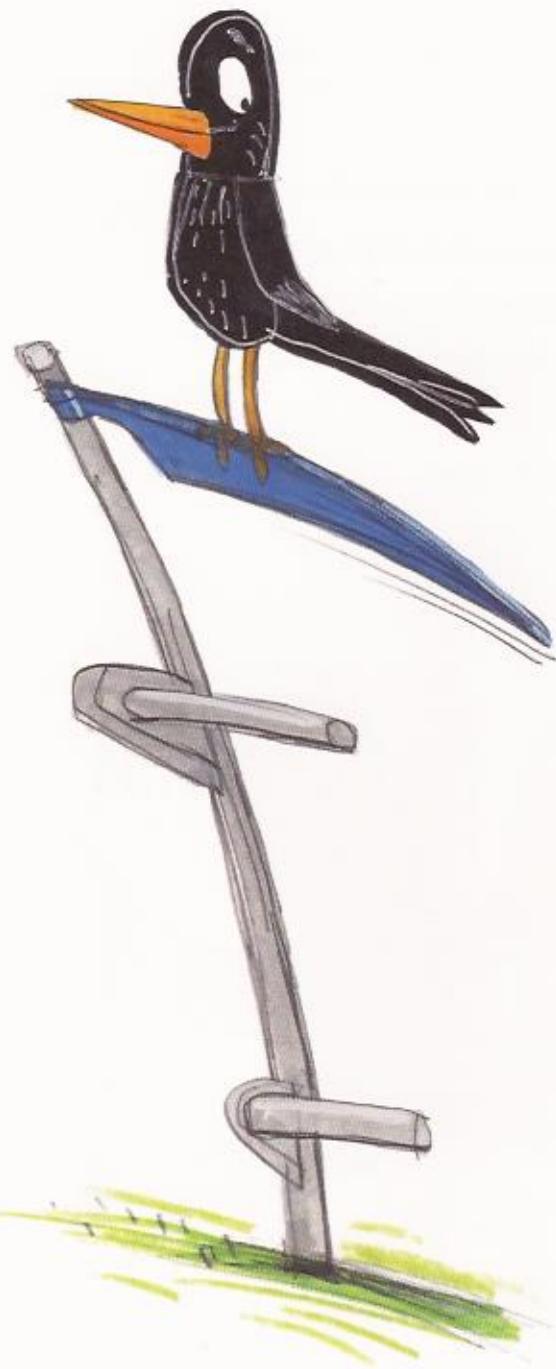

Špaček

Přiletěl špaček z jihu,
sedl si před svou budku
a začal na mě křičet:
„Uděluji ti důtku!
V tomhle už nechci bydlet!
Taková trapná bedna!
Chci budku s příslušenstvím
a nejmíň tři plus jedna!“

Pro špačkův klid a pokoj
jsem sehnal stavebníky –
má budku s ptačí saunou
a s grilem na červíky.

Kos a kosa

Potkala kosa kosa
v luhu u pole prosa.

„Kosa a kos –
tohle zní,
že jsme asi příbuzní!“

A kos v letu
křičí světu:
„To mám pěkně ostrou tetu!“

I kose v luhu
to jde k duhu:
„Mám synovce z vyšších kruhů!“

House a housenka

Housenka v trávě potká house.

Na pozdrav kývnou, okouknou se,
a když se potom představí,
neleze jím to do hlavy.

„Tak moc podobná jména máme,
a tak málo se podobáme.
Jsem žluté, ty jsi zelená –
chápeš to? Co to znamená?“

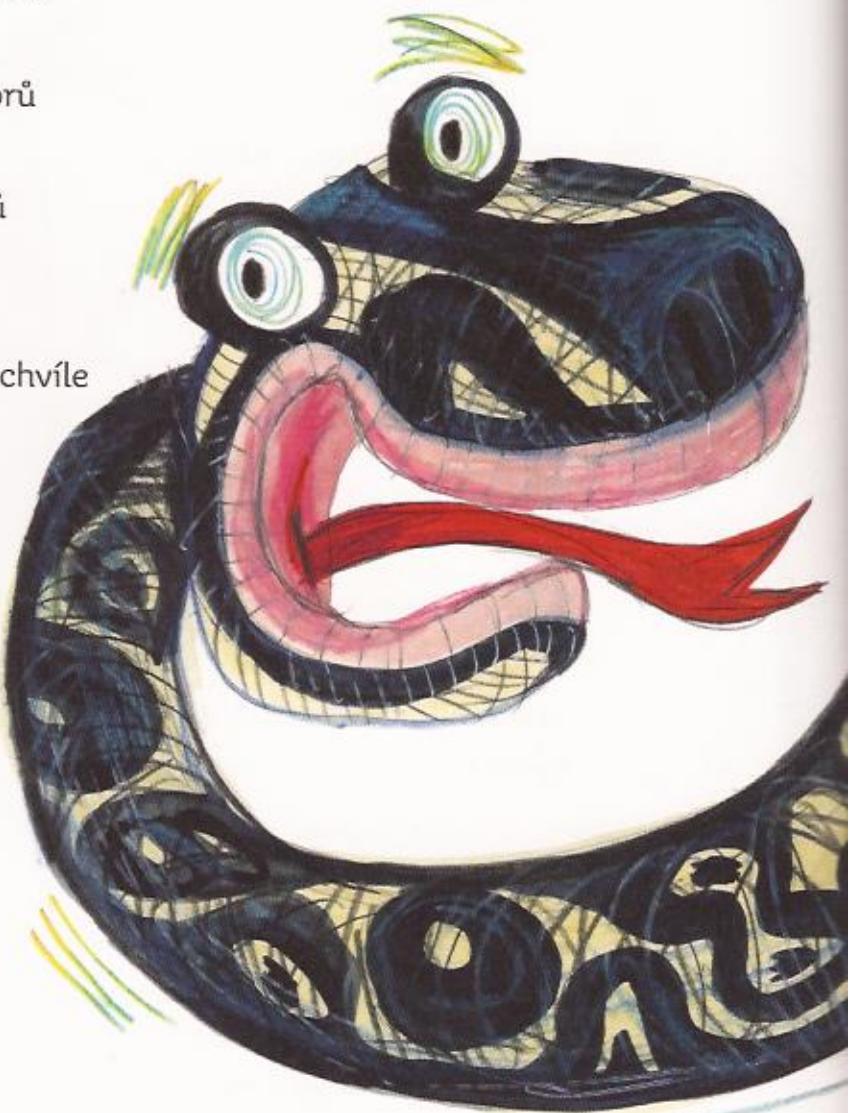

Na to housenka vzápětí
odpověděla houseti:
„Jsem zelená a taky malá,
možná že ještě nejsem zralá.“

věrný škrtič

Nejznámější prezér hadů,
pan Hlavatý z Třebíče,
dal mi jednu zvláštní radu:
„Kup si hada škrtiče.
Jenom málokterý z tvorů
se tak tulí k člověku,
a svou kůží plnou vzorů
je doplňkem obleků!“

Na všechny slavnostní chvíle
si krotitel Hlavatý
uvazuje do košile
krajtu místo kravaty.
Krajta navíc krotitele
spolehlivě ohlídá,
sleduje bystře a bděle,
co její pán povídá.

Když zaslechne, že už mele
to, co říkat nemusí,
ihned pana krotitele
nenápadně přidusí...

Pes a klokan

Když jsem se bavil s Jardou Horákem,
řekl mi, že by chtěl být vlčákem.
„Naučil bych se štěkat a výt –
a měl bych klid.“

To mě neláká stát se hafanem.
Mnohem radši bych chtěl být klokanem.
Klokan může mít kapesné
a pes nééé!

Já chci šimla

Až vyrostu, nechci auto,
já chci radši šimla,
aby si mě na ulici
každá holka všimla.

Nevím jen, co budu dělat,
až se můj kůň unaví.
Neznám žádný šiml-servis.
Jakpak se kůň opraví?

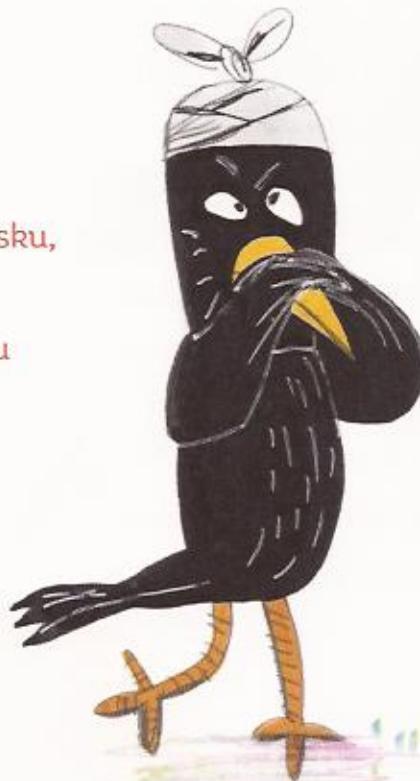
Bajka

Zbláznil se kos do kosice,
láska ho tak pomátla,
přestal zpívat na osice –
začal si hrát na datla!

Jenže stromy nejsou z vosku,
jak poznal ten naiva...
Ted' má těžký otřes mozku
a už ani nezpívá.

Sedí v trní, jen se chvěje,
v hlavě bzučí tisíc vos.
A kosice? Té už pěje
na osice jiný kos!

Z toho plyne poučení:
Když si člověk nebo pták
hraje na něco, čím není,
tak dostane na zobák.

Ovce na lanovce

Soused Musil za stovku
koupil starou lanovku.
Teď má lana z okna domu
k sadu, ke každému stromu!
Jakmile na podzim zjistí,
že začíná žloutnout listí,
vznášejí se na lanovce
jeho nenasytné ovce.
Ovce začnou listí spásat
a podzim nemá co střásat!

Když ostatní hrabou sad,
Musil se jim chodí smát.

Jela moucha na kole

Jela moucha na kole
kolem pole v Suchdole.
Z vršku, v blátě, podle vody,
vším projela bez nehody.
I když kolo drncalo,
mouše se nic nestalo!

Nevěříte? Že chci klamat?
Že je to lež, až to křičí?

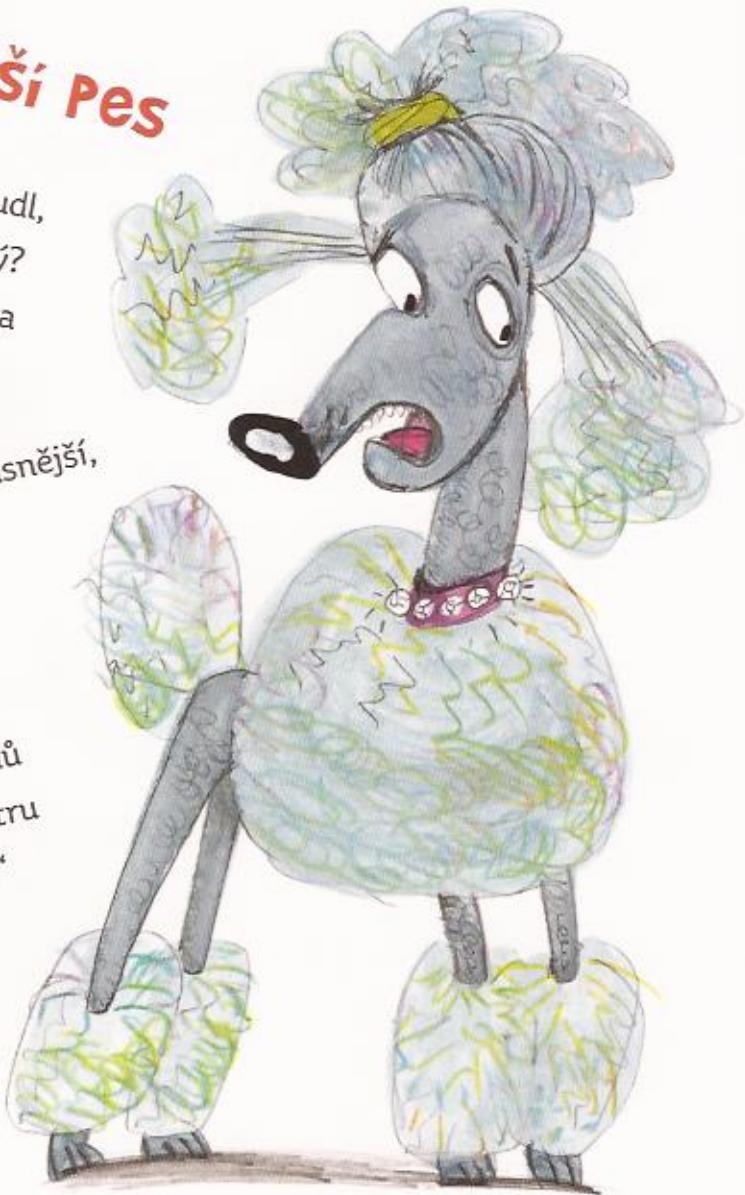
Neříkám, že jela sama.
Seděla mi na nosiči.

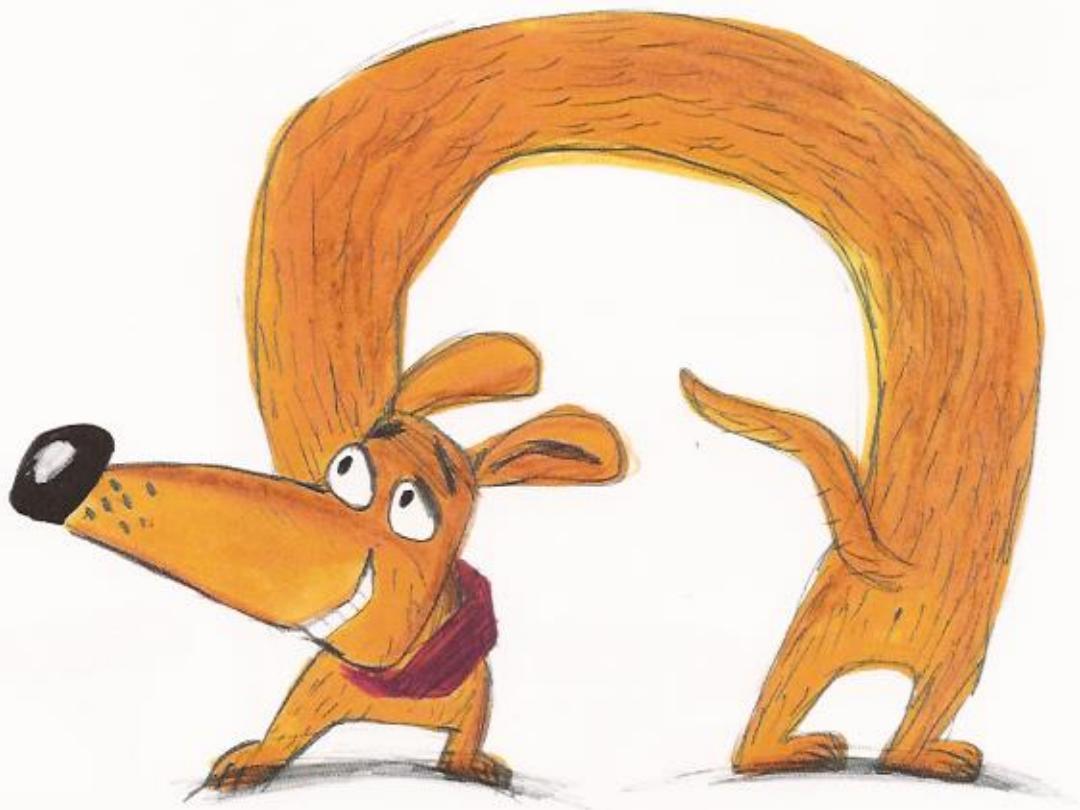
Nejkrásnější Pes

„Jezevčíku,“ ptal se pudl,
„pročpak jsi tak dlouhý?
Proč máš tělo jako roura
za vsí na dně strouhy?“

„Byl jsem ze všech nejkrásnější,
už když jsem byl malý,
vás si lidé nevšímali
a o mě se prali.
Při téhleté tahanici
největších psích fandů
mě natáhli o půl metru
jako starou kšandu.“

„Ubožáku,“ vzdychl pudl,
„jistě ti to vadí...“
„Už ne. Pes je přece šťastný,
když ho někdo hladí.
A já s tím svým dlouhým tělem
jsem na tom teď úžasně,
vždyť mě klidně může hladit
sedm lidí současně!“

Chudák žirafa

Víte, co žirafa nemá?
Hlasivky. Je proto němá.
Nevyloudí ani hlásku,
kdyby chtěla vyznat lásku,
nebo když s ní cloumá vztek,
nevýjde z ní ani skřek.
Prostě ať se co chce děje,
nevykřikne, nezakleje.
Chudák! Krk dlouhý jak roura
a ani si nezakňourá.

Kočour a tygr

Když náš kočour viděl pumu
s tygrem v televizi,
pomátl se na rozumu,
je k nám jako cizí.

Přestal mňoukat, už s ním není
žádné čiči, čiči,
jen se cpe a zuby cení,
třikrát denně cvičí!

Zvěrolékař řekl: „Zle je.
Jedna věc je jistá –
věří o tygrovi, že je
kočour kulturista...“

Kos a kokos

„Hele, špačku,“ řekl kos,
„pojd’ se kouknout na kokos!“
Špaček se jen zachechtal:
„Kde by se tu kokos vzal?“

Jen kos klovnul do kokosu,
spatřil první vzteklost vosu.
To, co měl kos za kokos,
bylo totiž hnízdo vos!

Ty ho hnaly! Ty mu daly!
Za trest ho tak pobodaly,
že ho do druhého rána
otok zvětšil na havrana!

zázrak v sadu

Jednou večer světlušky
dostaly chuť na hrušky,
na hrušky máslovky.
Slétlo se jich na stovky.

Sadař Valerián Kočí
to viděl na vlastní oči!

Seklo to s ním do trávy
a teď všude vypráví,
že hrušky máslovky
svítí jako žárovky.

Něžně

On jí říká Beruško,
ona jemu Brouku
a oba si chodí hrát
na rozkvetlou louku.

Možná, že vás popletla
něžná oslovení,
jenže tohle o lásce
na mou duši není!

On je cvrček obecný –
a jak má říct slečně,
když je slečna slunéčko,
třeba sedmiceň?

Brouci

Díval jsem se na brouka,
čekal jsem, že zabrouká.
Hodinu jsem na něj koukal,
brouk mi ale nezabroukal.
Pak jsem prošel celou louku,
trávou lezlo snad sto brouků,
nad každým jsem chvíli stál –
ani jeden nebroukal!

Na mou duši, v našem kraji
brouci ne a nebroukají.
Proč se broukům říká brouci,
to ví snad jen Vševedoucí.

Stěhování

Předminulý čtvrtek
za mnou přišel krtek
a podal mi tlapku,
ve které měl mapku.

Když mi prý krev pije
tím, že všude ryje,
zkuší, jak se žije
v obci Řeporyje.

Kňour

Kňour čili Divoký kanec,
je strašlivý umazanec.
vyváli se v každém Blátě,
aby ho měl na kabátě,
má i další divné zvyky –
pouští hrůzu na lesníky...

Težko se s ním v lese žije,
Pořád jen do všeho ryje!

Proč je Pštros největší

Podívejte toho pštrosa!

Co to do něj vjelo?

Proč si schoval hlavu v písku,
když má venku tělo?

Známý vědec doktor Háva
mi pštrosí trik prozradil:

„Pštros se takhle neschovává,
on se jenom zasadil!“

Zní to možná trochu divně,
ale je to prosté:
Když si pštros zasadí hlavu,
tak mu tělo roste.

Žádný z ptáků tohle nezná
nebo je to nebabí,
a proto jsou proti pštrosům
všichni ptáci mrňaví.

Výstava koček

Vydal se jezevčík Broček
na výstavu vzácných koček.
Kočky však nebyly v kleci,
takže se děly zlé věci...

Jakmile Brok kočky zvětří,
všechno líta do povětří –
na výstavě natošup
nebyl z koček ani chlup
a dlouhé zástupy lidí
nechtěly věřit, co vidí.
Zmateně mrkaly očky,
kdeže jsou ty vzácné kočky...?
A jeden pán nadává:
„Tohle je mi výstava!
Kde jsou kočky? Jsem zklamaný!
Je tu jen pes – a uštvaný...!“

SoB a los

Když šel los se sobem k vodě,
povídá sob: „Teď jsi v módě!
Mezi lidmi se dnes nosí
kupovat si různé losy.“

Los děl: „Nemám povahu
být každý den na tahu.“

Tu však za ním žene se
tlupa lidí po lese.
Brunátný pán burácí:
„Tenhle los je stírací!“

Běží ženy, děti, muži...
„Uteč, než ti sedřou kůži!“
křikl sob a od těch dob
je rád, že je jenom sob.

ŠKOLNÍ

Cestíčka do školy

Cestíčko do školy,
jsi cestou kruhou,
tašku mám plnou knih
a hlavu dulou.

Tužka

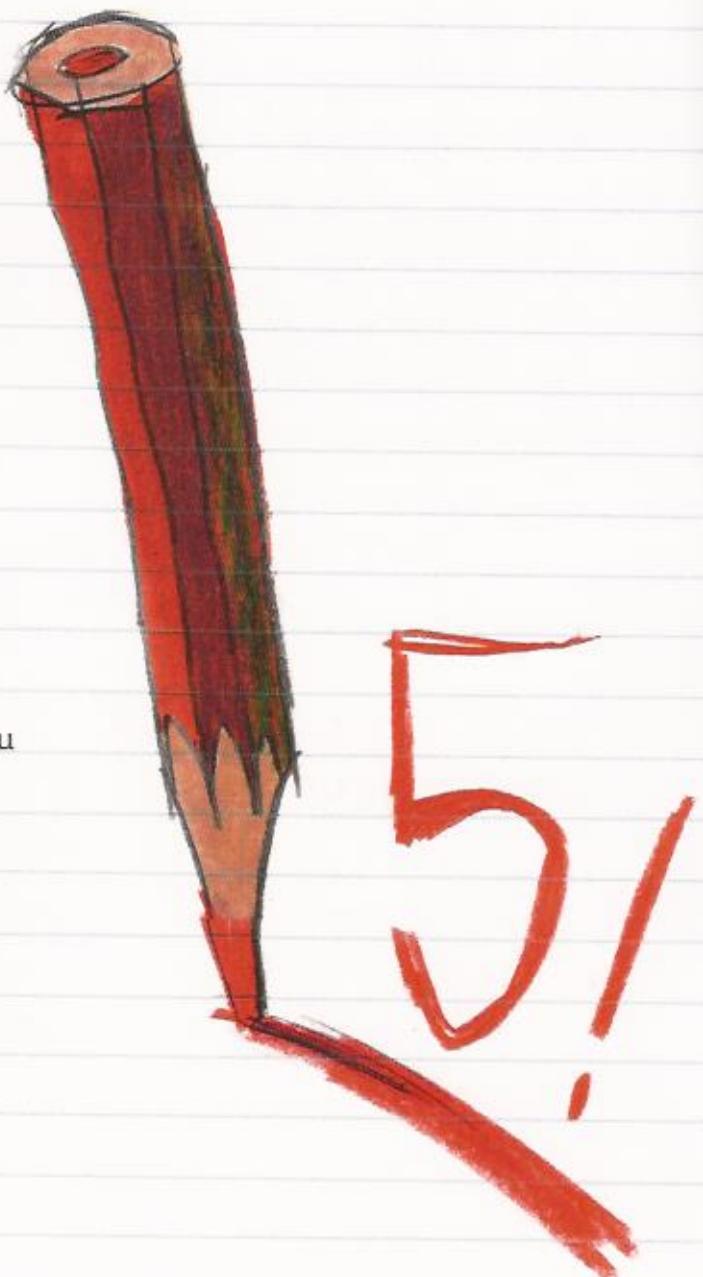
Víte, že se tužky dělí
na několik druhů?

Záleží, zda mají měkkou,
nebo tvrdou tuhu.

Řekli mi to v papírnictví,
každý by to prý měl znát:
měkká tužka lépe píše,
tvrdá umí rýsovat.

Jenže tužka s měkkou tuhou
má ošidné sklony –
všude píše měkké i
a nikde ypsilony.

Za miš, mívala a hruški
nesu pětku ze slohu,
je to však jen vina tužky,
já za ta i nemohu!

PODIVNÉ PŘÍSLOVÍ

Říká se: Mlčeti zlato.

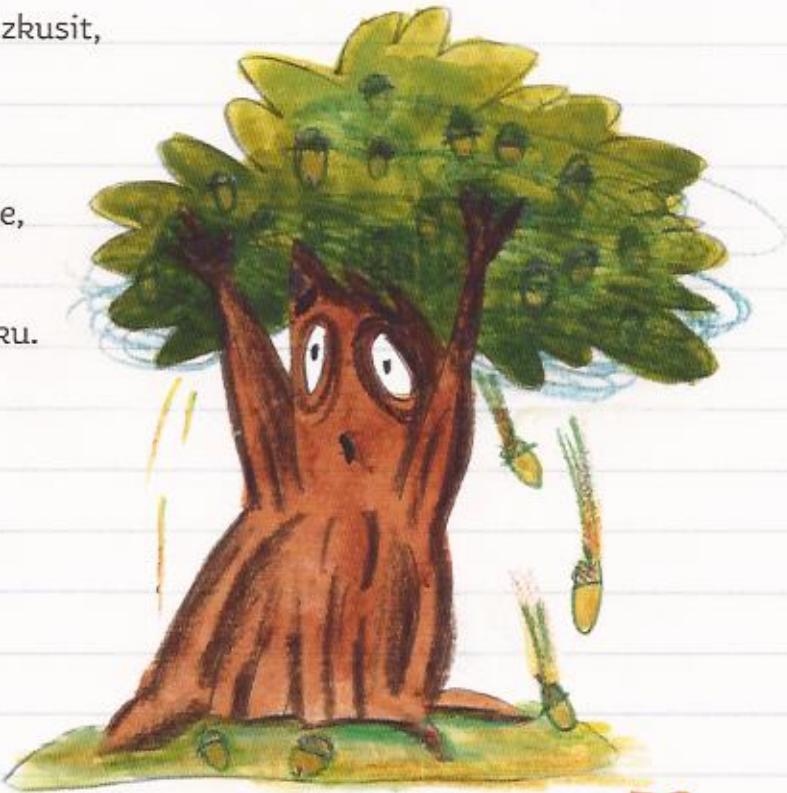
Ta moudrost však má svůj rub.

Já jsem včera u tabule
stál a mlčel jako dub.

Učitel myslel, že jen čekám,
až mi někdo napoví.

Nechtěl věřit, že chci zkoušit,
jak platí to přísloví.

„Na tohle ti, kamaráde,
sotva někdo skočí!“
hrozil mi a dal mi pětku.
Takže – zlatý voči!

Proletím

Pan učitel věčně říká,
že jsem jeho prokletím
a jestli se neseberu
z tří předmětů proletím.

Měl bych si prý srovnat v hlavě,
jak nakládám s životem.
Ale proč bych neproletěl?
Stejně chci být pilotem.

vůle

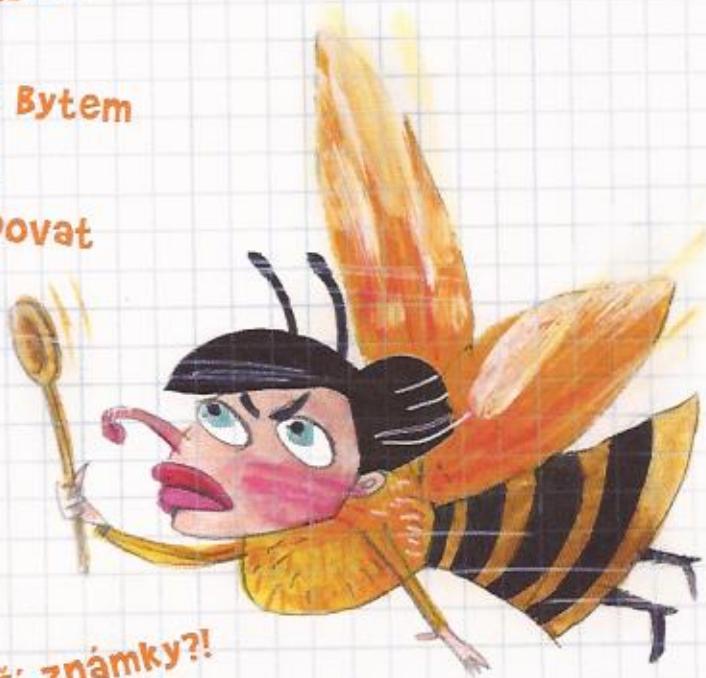
Nemám pevnou vůli.
Jak jde něco těžce,
přetrhne se v půli.

Nepomůže, když ji svážu,
to pak je na všechno krátká,
tak zase nic nedokážu.

Vyšší Ceny

Až přinesu vysvědčení,
to zas bude mela!

Mamka bude litat bytem
jak divoká včela,
otec bude pochopovat
ode dverí k oknu:

„Co pak nejsou nižší známky?!
Já z těch čísel zvoknu!
Jedna čtyřka a tři trojky –
to ti v hlavě straší...?“

„Reknu: „Tati, to je dobré.“
Všechno je těž drahší!“

Křivda

Při každé hodině psaní
učitelka zabouří:
„Mě z tebe snad něco raní!
Líp škrábou i kocouři!“

A pak při hodině čtení:
„Co je tohle za přednes?
Rozumět ti skoro není –
štěkáš mi tu jako pes!“

Ty křivdy jí neprominu.
Že je vedle s názorem,
pozná, až jí na hodinu
pošlu Micku s Azorem.

Dopis Ježíškovi

Školní prospěch? Žádná sláva.
A průšvihy? Jémine!
Ale co - přijde čas Vánoc,
Ježíšek vše promine.

Napsal jsem mu dlouhé psaní,
jako bych byl vzorný žák.
Na mé dárky místo sání
by musel mít nákladák!

Když nadesel Štědrý večer
a svoneček zacinkal,
vřítil jsem se do pokoje -
holý smrček v koutě stál.

Místo bonbonů a ordob
splikle visel na stromku
list papíru s třemi slovy:

POLEPŠI SE, HOLOMKU!

ZE ŽIVOTA

To jsou věci,
můj ty světe!

viděli jste, jak se myslí

Pišišvori s motovičky?

Nebo jak si brousí zuby
mezuláni na nekňužby?

Šouma vrčí na mamlase,

a Pokud vím, jinde zase

oheň sporů zažehli

tulipasové s nemehly.

To jsou věci, můj ty světe!

Tak aspoň vy nejančete...

Zlatá rybka

Rybáři se často chlubí,
někdy lžou a žvaní.
Já však vážně chytil rybu,
co plní tři přání.

„Vládče udic, králi háčků,
vrat mě v říši rybí!
Splním ti za to tři přání.
Chtěj, co se ti líbí!“

Jak tak na mě promluvila,
šok mi sevřel hrdlo –
přestože mám spoustu přání,
mlčel jsem jak trdlo.

Není totiž vůbec lehké,
jak by se snad zdálo,
vybrat ze všech jen tři přání.
Tři jsou strašně málo,

když chci auto, bazén, koně,
lod', hrad, tygra v kleci,
míč, letadlo, perník s medem
a sto dalších věcí.

Musím rybu nějak přimět
splnit víc, než řekla!
Jenže než jsem na to přišel,
zlatá rybka lekla...

Ve vlaku z Veselí

Sháněl jsem smích na Smíchově,
ale tam ho neměli,
prý se mám ptát ve Vtipově
nebo kolem Veselí.

Ani tam jsem nepochodil,
až ve vlaku z Veselí
vyprávěl jeden pán fóry,
že jsme smíchy říčeli.

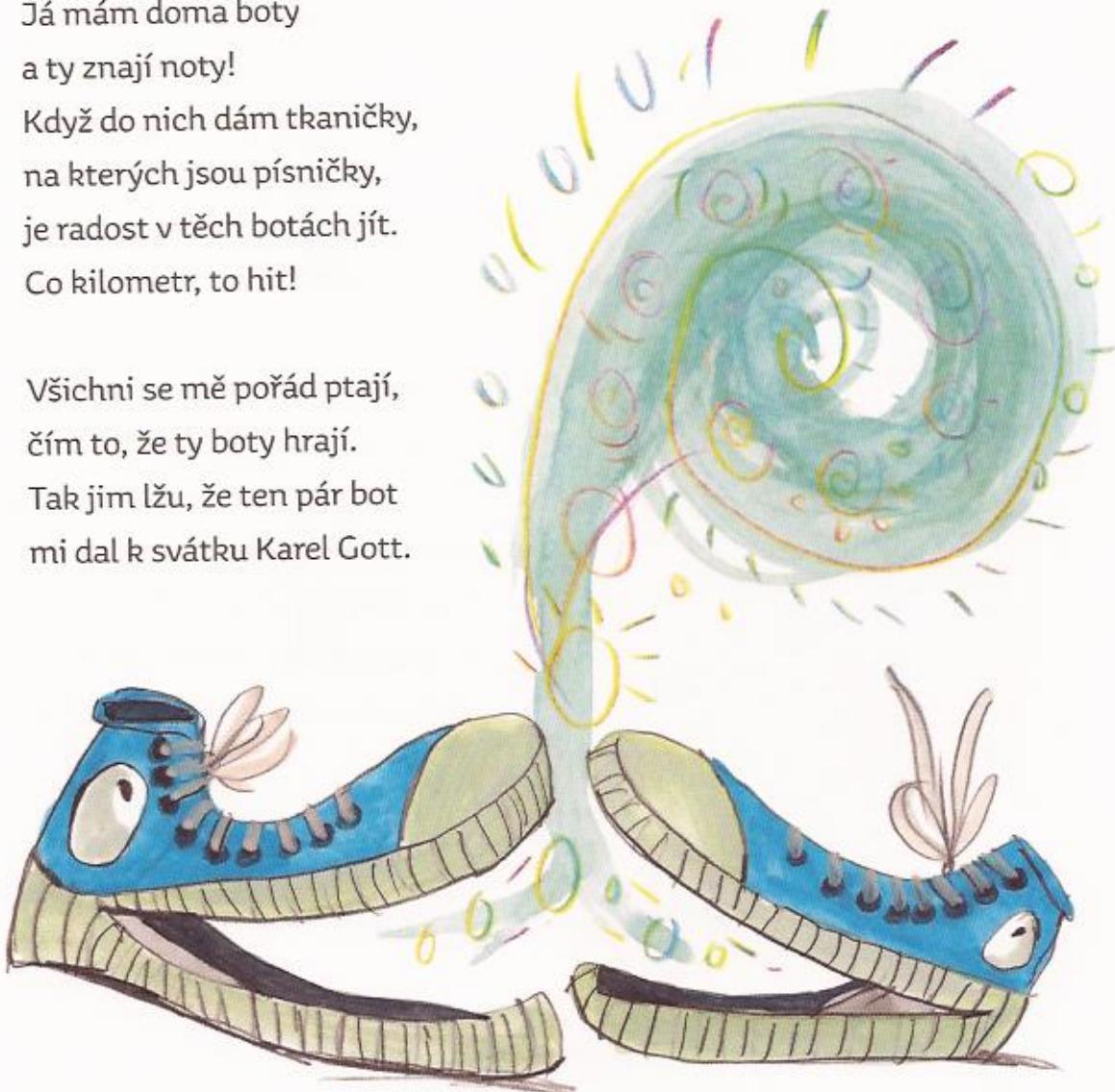

Ted' už vím, že podle jména
hledat smích je konina –
ten pán se jmenoval Smutný
a pocházel ze Zlína!

Hrací Boty

Já mám doma boty
a ty znají noty!
Když do nich dám tkaničky,
na kterých jsou písničky,
je radost v těch botách jít.
Co kilometr, to hit!

Všichni se mě pořád ptají,
čím to, že ty boty hrají.
Tak jim lžu, že ten pár bot
mi dal k svátku Karel Gott.

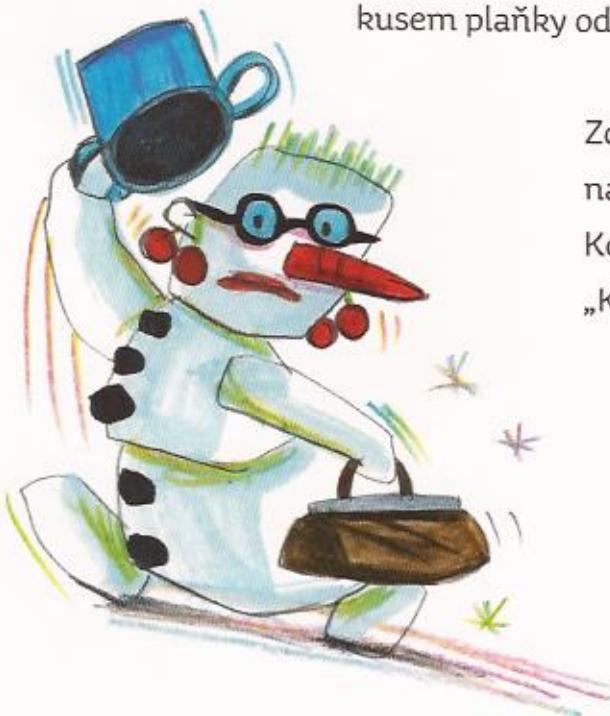

Nemoci

„Viděl jsem zelenou mouchu,
jak bruslila po rampouchu,
a sněhulák na topolu
česal třešně do kastrolu!“

Pan doktor byl z těch mých zpráv
chvíli – jak se říká – paf.
Pak mi změřil teplotu
kusem plaňky od plotu.

Zdá se, že i doktoři
nad nemocným ochoří...
Když odcházel, ptal se spěšně:
„Kde má sněhulák ty třešně?“

Závist

S Hromádkou je k vydržení,
jenom pokud nejistí,
že máš něco, co on nemá,
to pak šílí závistí.

Ať přijde řeč na cokoli,
on musí mít všeho víc.
Teď závidí Matulovi
i to, že má zápal plic.

Matula mu totiž řekl,
jaké je to veselé,
když i v únorových mrazech
je ti teplo po těle.

Hromádka si ihned uhnal
ještě těžší zápal plic,
žhne, že se z něj jenom kouří –
závist však nespálí nic...

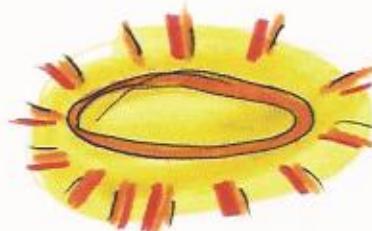

Anděl strážný

„Andělíčku, můj strážníčku,
nechtěl bys mi vysvětlit,
proč jsem dneska dostal šutrem
a od taty jsem byl bit?“

Chtěl jsem z praku střelit straku,
když nad domem letěla,
kámen zmizel v černém mraku,
pak mě trefil do čela!
Táta všechno dobře viděl,
co bylo dál – to už víš...
Andělíčku, můj strážníčku,
jak to, že mě nechráníš?!”

„Žádná bytost nemá nervy,
aby na tě dohlídla!
Jak jsi střílel z toho praku,
trefil jsi mě do křídla.
Střílet z praku u baráku,
to se vážně nedělá,
hlídej se sám, darebáku,
když sis zranil anděla!“

Král a Pecivál

Máma chce, abych byl krejčí,
táta chce, abych byl švec,
 já bych chtěl být peciválem,
 nemáme však doma pec.

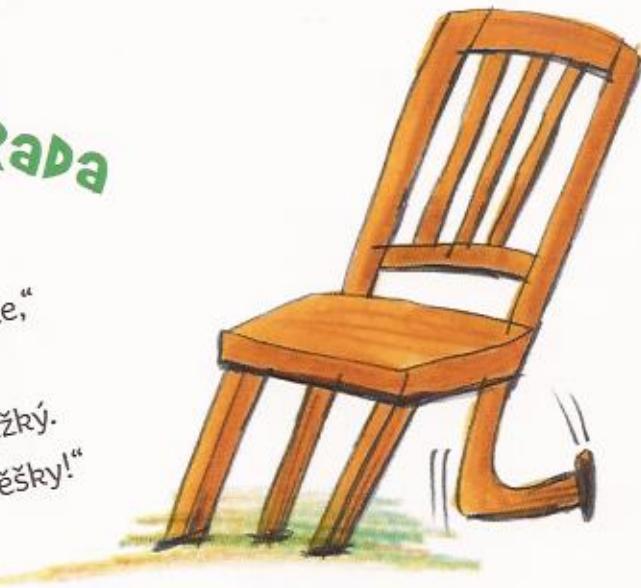
Ležel bych, pec by mě hřála
 přes zimu až do března
 a potom by si mě vzala
 nejkrásnější princezna.

Král by mi dal trůn a žezlo
 a korunu na hlavu,
 sloužící by pečovali
 o můj klid a o stravu.

Být králem či peciválem
 liší se jen o trochu.
 Jenom bych si nikdy nepřál
 být král v zemi lenochů.

Rada

„Krot se v jidle，“
řekla židle.
„Jsi moc těžký.
chod' víc pěšky!“

Nepatřím k těm,
kterým vadí,
když jim někdo
dává rady.
Takže z židle
klidně vstanu
a jdu pěšky –
k otomanu.

Sedm datlí

Schoval jsem si sedm datlí
doma pěkně v suchu,
každý den je pozorují,
přikládám je k uchu.

Čekám, kdy to v datlích ťukne,
kdy první z nich pukne,
kdy na mě z těch sedmi datlí
sedm datlů jukne.

šle

Podle kamaráda Fandy
má každý kluk nosit kšandy.

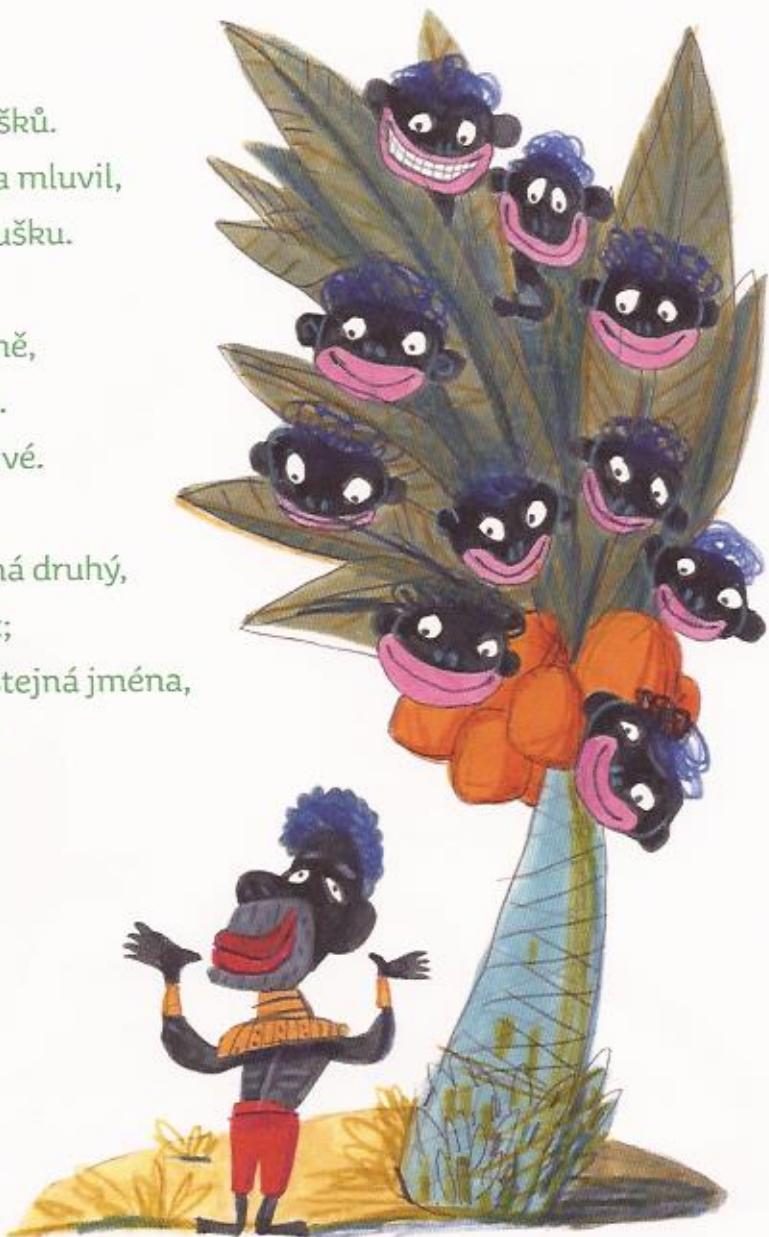
Šli jsme spolu předešle,
já měl jednu, on dvě šle.
Kam jsem dal tu druhou šli?
Sestře Evě na mašli!
Žádný kluk, co nosí šle,
nechce holku bez mašle.

Deset malých Bohoušků

Žilo, bylo u rovníku
deset malých černoušků.
Když k nim jejich tátka mluvil,
tak všem říkal: Bohoušku.

Zeptal jsem se opatrň,
zda se mu to nemotá.
Řekl: „Je to spravedlivé.
To je škola života!
Každý chce mít, co má druhý,
takový je dnešní svět;
když jsem dal všem stejná jména,
nemůžou si závidět.“

Těžké chvíle Pro mé Brýle

Jo, jsou chvíle, kdy i brýle
skla v úžasu vykulí!

Například když Vomáčkovou
vyvolají k tabuli.

Ta vám je tak strašně krásná,
že to popsat nesvedu,
cítím jen, jak brýle tají
zárem mého pohledu.

Skla se poulí, nadouvají
ve skleněné kloboučky,
potom – prásk! – a je to v háji,
vždy mi rupnou obroučky.

čidla

Místa, kde nám smysly bydlí,
nazýváme správně čidly.

I když bychom bez těch čidel
sotva byli naživu,
není každé velké čidlo
vždy předmětem obdivu.
Že mám velká čidla sluchu,
i nos, čidlo čichu,
kulí na mě čidla zraku,
kdekому jsem k smíchu.
Když jdu s Evou, každý žasne:
„Co ta holka okatá
vidí na tom ušounovi
s nosem jak dvě rajčata?!"

Evu řadí mezi krásné –
a mě mezi strašidla...
Tohle mi není moc jasné –
vždyť jde jenom o čidla!

Popelka

Ze všech holek v naší čtvrti
je nejhezčí Ester.

Maminku má hodně přísnou
a je ze tří sester,
tatínek je popelářem –
takže je věc jasná!
Utrhl jsem tři oříšky,
ať je holka šťastná!

Třískla šutrem do oříšků
jednou, dvakrát, potřetí:
Ve dvou byla zdravá jádra,
z třetího prach vyletí...
Žádné boty, žádné šaty,
ani nitka zlatá!
Zuří Ester, zuří máma
a ještě víc táta.

Prskal vzteky, kulil oči,
zaplály mu tváře:
„Ty si budeš dělat šoufky
z dcery popeláře?!“
Tak skončila moje láska
k pohádkové nevěstě.
Popelář mě s kukavozem
honil dva dny po městě!

Jména

Zjistil jsem, že k spoustě lidí
se jméno moc nehodí.

Když to vezmu z naší třídy:
Zdravý nejvíc marodí,
Smolík má u holek štěstí,
Klika přesně naopak –
navíc mu dal včera pěstí
Pírko, co má přes metrák!

S Chytráčkem to nevypadá,
že by něco pochopil,
a v pátek se při plavání
Ryba málem utopil.
Prskavcovou nenaštvetete,
Kostková se kulatí...

Tak mi někdo vysvětlete,
proč jména už neplatí?

Stěhování

Tonda Fous je hrdina.
Stěhuje se z Kolína
do Nového Strašecí
a je při tom nad věcí.

„Jestli mám strach? Ani zdání!
Jsem zvyklý na stěhování.
Hrdlořezy, Ďáblice,
Hrob, Podivín, Hnátnice,
Rohatec a Chrčely –
tam všude jsme bydleli.
Teď jsem zvědav, jak se bydlí
v jednom městě se strašidly.“

Jak POPSAT srnu

Ruda Hruška od nás z Oslova
bere vždycky všechno doslova.

Řekneš: „Jdi do háje!“ – Hned je v lese.

„Tohle nech plavat.“ – Vykoupe se.

Když zkoušel vzít nohy na ramena,
zůstala mu jedna vykloubená,
měli jsme za úkol popsat srnu,
Ruda se za jednou hnal až k Brnu,
a když ji doháněl, ztratil tužku...

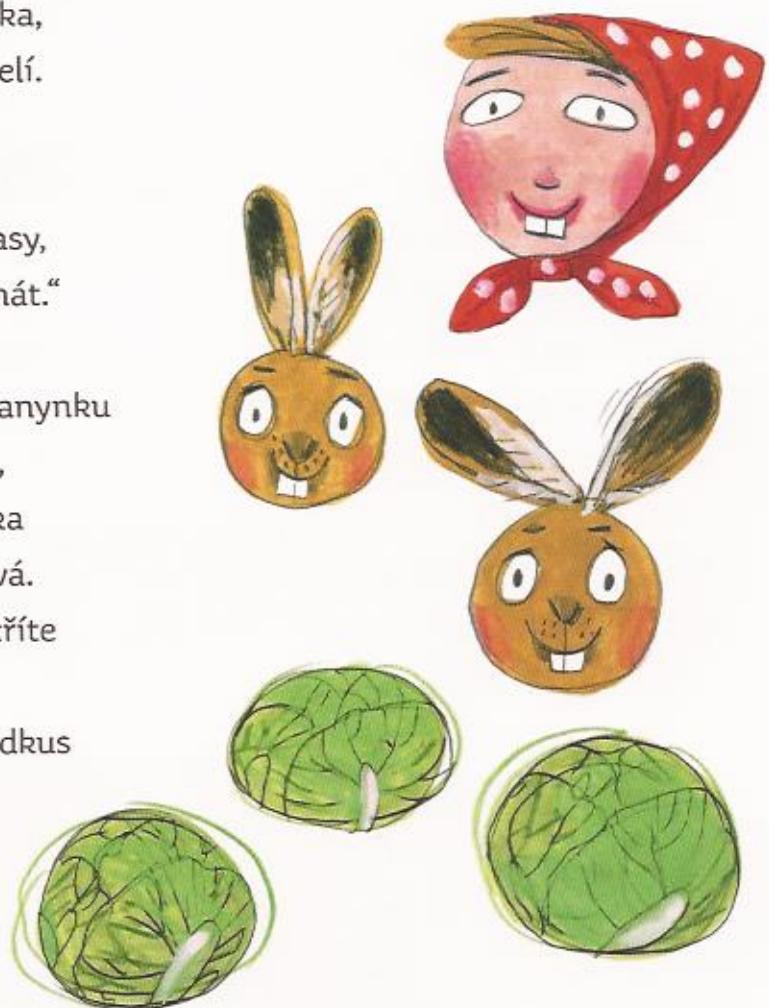
Nelžu. To neznáte Rudu Hrušku!

Na srnu nenapsal vůbec nic,
uhnal si však těžký zápal plic.
S tím však už Ruda má taky praxi –
hasí si zápal plic minimaxy.

DO zeli a od zeli

Šla Nanynka do zelíčka,
šla Nanynka do zelí,
koukala tam na zajíčka,
jak se v hlávkách veselí.
Říkala si: „Zelí asi
umí tělu sílu dát,
a i když přijdou zlé časy,
dokážeš se všemu smát.“

Když se dneska na Nanynku
zdálky někdo podívá,
myslí si, že se ta holka
v jednom kuse usmívá.
Jenže zblízka nespatříte
žádný úsměv na líci,
z hryzáni zelí má předkus
jako všichni zajíci!

Boule

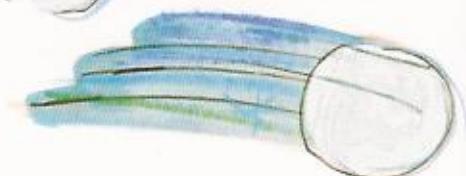
Dostal jsem sněhovou koulí,
takže mám velikou bouli
přesně uprostřed čela.
To bude doma mela!

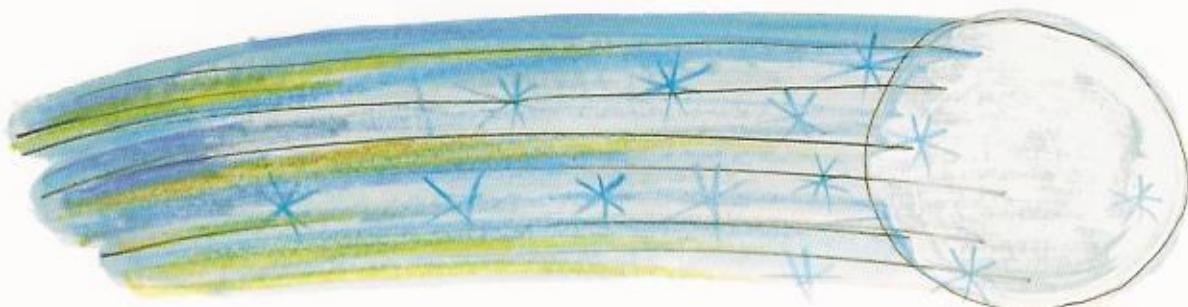
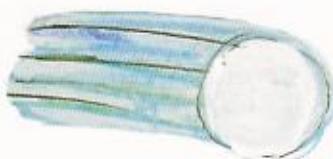
Cos to vyváděl? S kým ses pral?
Kdo ti tu bouli udělal?

Ale já řeknu: „Prosím vás,
to mě na dvoře praštil mráz.
Venku mrzne, až praští!“

Jen jestli mi to zbaští...

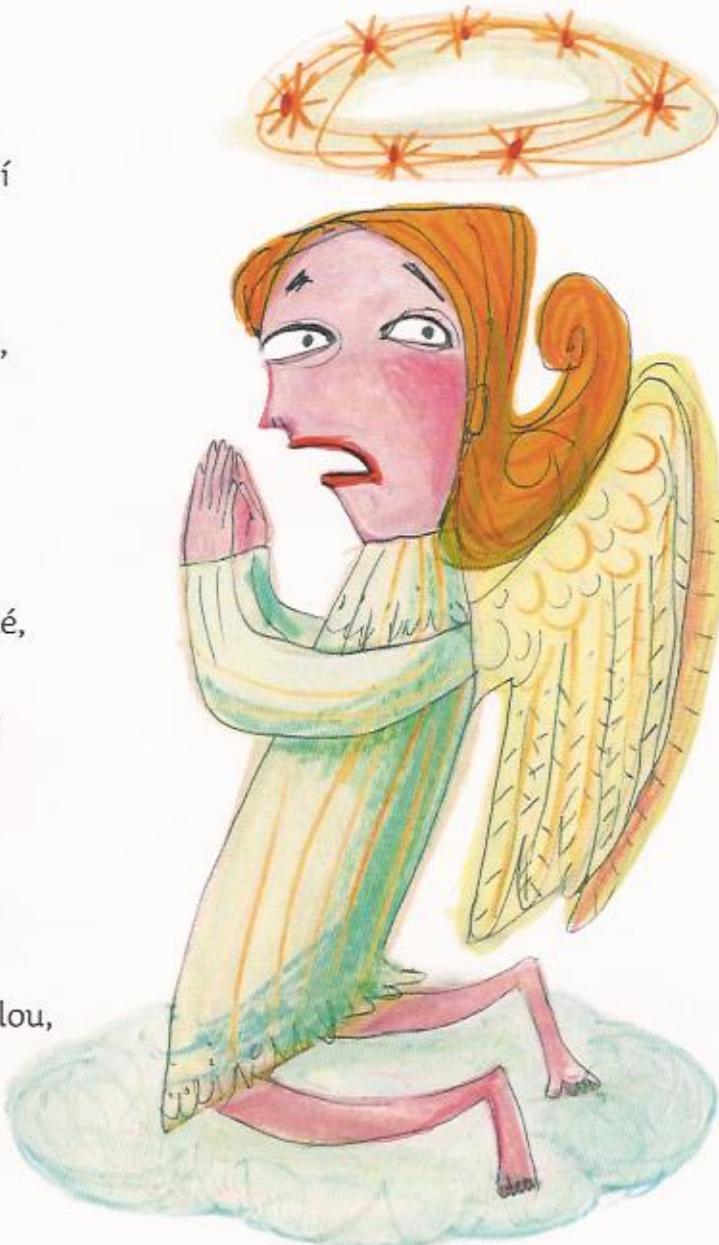
Mráz v Botě

Nevím sice, jak to bolí,
když čert bere na rohy,
nemůže to však být horší
nežli zima na nohy.

Mráz ti drze do bot vleze,
proleze i ponožky
a tisíc ledových jehel
ti zapíchne do nožky.

Ted' mám nohy ještě malé,
ale co za deset let,
až budu mít jedenáctky?
To nemůžu vydržet!

Andělíčci, mí strážníčci,
někdo za mě poproste,
ať mám nožku pořád malou,
ať mi radši neroste.

Poslyšte, pane nadlesní

Poslyšte, pane nadlesní,
stromy vám v lese netěsní,
takže vám vítr mezi nimi fičí.

Stěžoval si mi starý mrak,
že prý ho vítr severák
připíchl čtyřem smrkům na jehličí.

Taková věc se nesmí stát,
to byste si měl ohlídat!
Chytě ten vítr, až poletí roklí.

Vždyť starý lítostivý mrak
má k pláči blízko. No a pak
my houbaři jsme až na kůži zmoklí.

Jarní koncert

Je tu jaro, ptactvo pěje,
zelená se les i háj,
maminka se na mě směje:
„Vem housle a taky hraj!“

Dobře vím, že hraju děsně...
Jen mé housle zazněly,
špaček v šoku spadl z třešně,
jako když ho sestrelí,
kos omdlel a skřivan šílí,
peří si rve konipas –
kdybych vrzal ještě chvíli,
zničím ptákům sluch i hlas.

Zachránil je datel Emil,
co létá k nám do vísky,
ve mžiku zobákem změnil
moje housle na třísky.

Ponorka

Měl jsem dotaz na norka:

„Víš, co je to ponorka?“

Norek dumá a pak poví:

„Je to vdova po norkovi.“

Cihly

Povídala cihla cihle

trochu vztekle, trochu zjhile:

„Kdekdo si po světě jezdí,

jen my tu tvrdneme ve zdi!“

Druhá cihla cihle řekla:

„Divím se ti, že jsi vzteklá.

Nestěžuj si! Tvař se mile!

Jsme přece v nádherné vile

a ležíme, kam se ženou

lidé jen na dovolenou.

Zedník, co do zdi dával tě,

je ted' prý taky na Maltě!“

Kaktus u holiče

Přišel kaktus k holiči,
pravil, že se stydí
chodit takhle fousatý
mezi slušné lidi.

Holič mýdlo napěnil,
břitvou záblesk vrhnul,
čímž kaktus tak vyděsil,
že z holičství zdrhnul.

„Utíká mi zákazník!“
křičel holič v běhu,
a hnal kaktus přes louku
k zarostlému břehu.

Chytit kaktus do ruky
je ale věc těžká...
Přiklopil ho čepicí
a oholil – ježka!

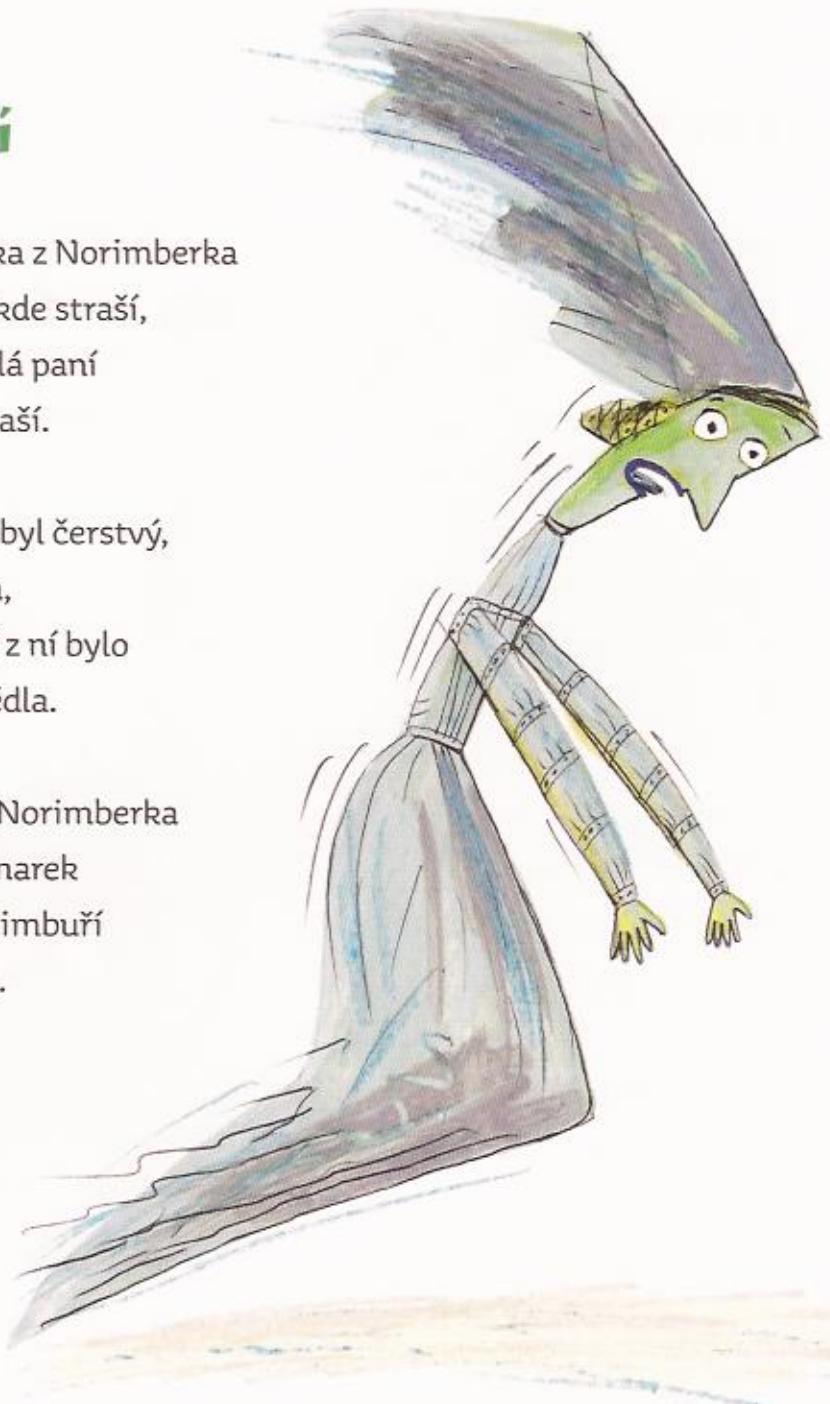

Bílá Paní

Vzal jsem strýčka z Norimberka
k nám na hrad, kde straší,
jenže ten den bílá paní
snědla párek s kaší.

Párek zřejmě nebyl čerstvý,
bílá paní zbledla,
zprůsvitněla, až zní bylo
vidět jen, co snědla.

Takže strýček z Norimberka
za svých deset marek
viděl tančit po cimbuří
ten dietní párek.

Levandule

„Víš,“ povídám Andule,
„jak voní levandule?“
Začala se usmívat:
„Ty mi chceš tu kytku dát?“

Já však zůstal nad věcí.
Šli jsme v ZOO ke kleci,
kde lev, statný zvířat král,
za mřížemi tvrdě spal.

Přistrčil jsem Anču blíž:
„Čichni k němu přes tu mříž
a pak mi sděl plynule,
jak voní **LEV ANDULE!**“

a NECO
navío...

//

Bezhlavý rytíř

Na hradě Brtník za svítání
tancívá rytíř s bílou paní.
Bílou paní to nebabí,
rytíř je totiž bezhlavý.
A paní ví,
jak ztratil hlavu.
Ne z lásky k ní,
ne pro svou slávu –
ulomil si tu hlavu sám,
když jednou luštíl hlavolam.

Obavy

Sněhulák se nejvíce
asi bojí zajíce.

Jak ho vidí hopsat v poli,
mává koštětem jak holí
a třese jím strach i hněv,
že mu skočí na mrkev.

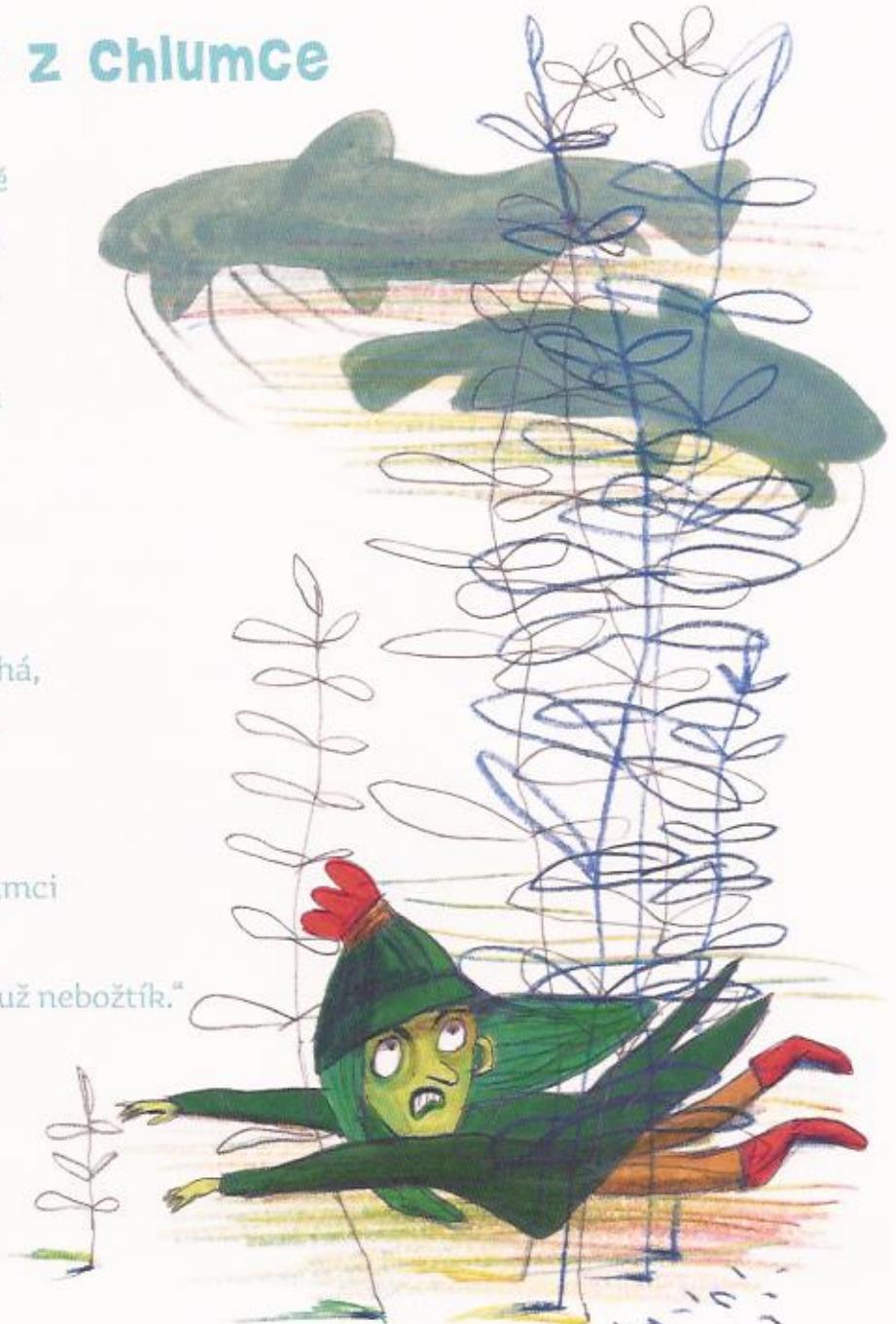
Proto – kromě doby tání –
se sněhulák nepředklání.

Vodník z Chlumce

Vodník stůně
na dně tůně,
z leknutí má
v oku tik.

Když u brodu
kalil vodu,
porazil ho
párek štík.

Vzádech píchá,
sotva dýchá,
říká si však:
„Bohudík –
kdyby k Chlumci
táhli sumci,
byl bych teď už nebožtík.“

Pohádka

Mamínko, už se stmívá,
řekni mi pohádku.

Tu o tom panu králi,
co chodil pozpátku.

Jak vždycky, když byl smutný
a neměl náladu,
si nazul staré boty
špičkami dozadu.

V nich se vracel a měnil
se z krále na prince,
až z něj byl malý klouček
a běžel k mamince...

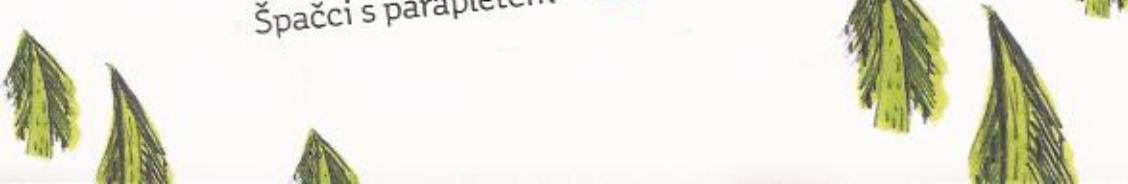

OBSAH

ZVÍŘECÍ 7

- Pes nám spadla 7
- Plž 8
- Ponorka 8
- Až já budu velký 9
- Pobláznění šneci 10
- Zajíc v nebi 11
- Podle televize 12
- Had v divadle 14
- Obdivuji hady 15
- Kočkodán 16
- Mamutě 17
- Čtyři kočky 18
- Kup mi pejska 20
- Kočka leze dírou 21
- Raci 22
- S bobry jen slušně 23
- Pavouk 24
- Špačci s parapletem 26

- Špaček 21
- Kos a kosa 28
- House a housenka 29
- Věrný škrtič 30
- Pes a klokan 32
- Já chci šimla 32
- Bajka 33
- Ovce na lanovce 34
- Jela moucha na kole 35
- Nejkrásnější pes 36
- Chudák žirafa 38
- Kocour a tygr 39
- Kos a kokos 40
- Zázrak v sadu 41
- Něžně 42
- Brouci 43
- Stěhování 44
- Kňour 45
- Proč je pštros největší 46
- Výstava koček 47
- Sob a los 48

školní	51
Cestička do školy	51
Tužka	52
Podivné přísloví	53
Proletím	54
Vůle	54
Vyšší ceny	55
Křivda	56
Dopis Ježíškovi	57

ze života 59

To jsou věci, můj ty svět!	59
Zlatá rybka	60
Ve vlaku z Veselí	62
Hrací boty	63
Nemoci	64
Závist	65
Anděl strážný	66
Král	68
Rada	69
Sedm datlí	70

A něco navíc... 89

Bezhlavý rytíř	90
Obavy	90
Vodník z Chlumce	92
Pohádka	92

Šle	70
Deset malých Bohoušků	71
Těžké chvíle pro mé brýle	72

Čidla

73

Popelka

74

Jména

76

Stěhování

77

Jak popsat srnu

78

Do zelí a od zelí

79

Boule

80

Mráz v botě

81

Poslyště, pane nadlesní

82

Jarní kocnert

83

Ponorka

84

Cihly

84

Kaktus u holice

85

Bílá paní

86

Levandule

87

Miloš Kratochvil

Pes nám spadla

• Bláznivé básničky.

Ilustrace Eva Sýkorová-Pekářková

Z knih *Deset malých Bohoušků*, *Hodina smíchu*, *Létací koště*, *Potkal Kočkodán Kočkonora*, *Zapište si za uši vybrala* a sestavila Lucie Šavlíková.

Technický redaktor Pavel Kolín

Grafická úprava a sazba Klára Šimečková

Vydala Mladá fronta a.s. jako svou 7 777. publikaci.

Tisk EUROPRT a.s.

96 stran, první vydání, Praha 2012

Pro děti od 5 let

ISBN 978-80-204-2690-1

Knihy Mladé fronty si můžete objednat na adrese:

Mladá fronta a.s. – divize Knihy

Pod Kotlářkou 3, 150 00 Praha 5-Košíře

e-mail: prodej@mf.cz, tel. 225 347 313

na internetu:

www.mf.cz

www.kniha.cz

kniha.cz

